

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. 3. 2015, č. j. 30 A 26/2015 – 25, vedeném Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 8 As 59/2015, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům Nejvyššího správního soudu JUDr. Michalu Mazancovi, JUDr. Janu Passerovi a Mgr. Davidu Hipšrovi,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Jan Passer a Mgr. David Hipšr **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 As 59/2015.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Usnesením ze dne 10. 3. 2015, č. j. 30 A 26/2015 – 25, odmítl Krajský soud v Brně žalobu žalobce, kterou se domáhal zrušení usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2014, č. j. 2 As 162/2014 - 50. Dne 24. 4. 2015 podal žalobce proti usnesení č. j. 30 A 26/2015 – 25 kasační stížnost, která je u Nejvyššího správního soudu vedena pod sp. zn. 8 As 59/2015.

[2] V rámci řízení o kasační stížnosti vznesl žalobce námitku podjatosti proti soudcům osmého senátu Nejvyššího správního soudu, JUDr. Michalu Mazancovi, JUDr. Janu Passerovi a Mgr. Davidu Hipšrovi. Tato námitka podjatosti byla přidělena k posouzení devátému senátu Nejvyššího správního soudu.

[3] Jako důvod podjatosti žalobce v podání ze dne 18. 5. 2015 uvedl, že mu bylo těmito soudci upřeno úmyslně či neúmyslně právo na spravedlivý proces v řízeních před Nejvyšším správním soudem ve věcech sp. zn. 8 As 136/2014, 8 As 137/2014 a 8 As 146/2014 a že se úmyslně neřídí zákony České republiky nebo je neznají. Tímto jednáním byla narušena důvěra žalobce v nezávislé, nestranné a zákonné rozhodování tohoto soudu.

[4] Soudci osmého senátu JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Jan Passer a Mgr. David Hipšr k námitce podjatosti uvedli, že žalobce osobně neznají, nemají k němu žádný vztah

a pokud s jeho osobou přišli do styku, jednalo se pouze o rozhodovací činnost ve vztahu k jeho kasačním stížnostem.

[5] Devátý senát Nejvyššího správního soudu se zabýval namítanou podjatostí JUDr. Michala Mazance, JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra a dospěl k závěru, že nejsou dány důvody pro vyslovení podjatosti těchto soudců.

[6] Při posouzení důvodnosti námítky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle kterého jsou soudci *vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[7] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Podjatost soudce také zasahuje do principu nezávislosti soudce. Soudce lze z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit pouze výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

[8] Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., tak je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by soudce mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Takové důvody zjevně dány nejsou.

[9] Z námítky podjatosti vyplývá, že žalobce spatřuje podjatost označených soudců v jejich rozhodovací činnosti v jiných věcech, v nichž byl účastníkem řízení. Ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. však výslovně stanoví, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v jeho rozhodování v jiných věcech. Podíl soudce na rozhodování v „předchozím soudním řízení“ ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., který zakládá důvod pro jeho vyloučení, se musí týkat rozhodování ve stejné věci u soudu nižšího stupně; „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků. Stejně tak tento závěr vyplývá i z konzistentní judikatury Nejvyššího správního soudu v obdobných věcech (viz k tomu např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 – 18).

[10] Jelikož žalobce spatřoval podjatost označených soudců v jejich rozhodování v jiných věcech, neshledal Nejvyšší správní soud s ohledem na ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. námítku podjatosti důvodnou. Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

pokračování

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu